

Ахъ възлюбленное мое чадѣ! днесъ добре си ми дошелъ,
Азъ от' радости хинь немогъ да ти стана, че си ты дошелъ,
Бла чадѣ бари ты ма с' радость пригърни твою тж мзйкж
Офз! офз! благодарность! чадѣ отърки ма отъ тз мжж

ІСААКЪ

ОТГОВОРЪ НА МАЙЧѦ СИ САРРЪ.

О майчо! ето азъ съмь твой то чадѣ, живо зарьво,
Ето Господь, мен' изъ подъ земь тж с' соживи ма право.

Защо не ми са радвашъ, и не ма съ веселіе пригърташъ?

Не съмь ли Ісаакъ? Ты защо не ма познавашъ?

Що бѣ написанио от' Бога, в' Неговъ строгъ фирманъ,

Премени са инчко и освободи хъ от' този ко р б а н зъ.

Днесъ на този радостенъ день ий да са възвеселимъ,

От' грова днесъ възстанахъ, благодарность Богу да си сторимъ

САРРА

ОТГОВАРЪ НА СЫНА СИ ІСААКА.

Хей любезный сыне! ела сладко да та поцѣлвижъ,

Че послѣ Богу, щото та е живъз оставилъ да принесемъ молежъ

АВРААМЪ,

САРРА КАТО Бѣ ПРИГЪРНАЛА СЫНА СИ ІСААКА,
УЛЪВИЛЪ ІЖЪ ЗА РЖКЪ ТЖ УТѢШАВАЛЪ ІЖЪ И ДЪМАЛЪ.

Бѣй Госпоже